

JOSÉ MANUEL ABASCAL

RESPIRAR UNA OLIMPIADA

Per a un atleta és una tasca feixuga deixar el *crono* i la pista per agafar el llapis i explicar les vivències i inquietuds que proporciona l'ambient d'unes Olimpíades. Malgrat tot, amb humilitat i bona voluntat, m'encaro amb el paper en blanc per mirar d'explicar les meves experiències.

Avui no parlaré de victòries, derrotes, marques i rècords, sinó que —i això encara és més difícil per a un atleta— intentaré explicar l'ambient olímpic fora dels estadis, fora de les competicions.

Durant 20 dies, si fa no fa, les viles olímpiques obren les portes per acollir els esportistes que participaran en els Jocs. Vinguts d'arreu del planeta, gairebé 5.000 atletes hi conviuran plegats uns dies que seran inoblidables per tot l'ambient que els envoltarà, ja que per a qualsevol esportista el fet de participar en una Olimpíada és una de les metes que es proposa. Passejant per la vila olímpica respiren cordialitat, esportivitat. Els problemes bèl·lics, polítics, racials, etc., que fan córrer rius de tinta i provoquen boicots i tota mena de picabaralles entre països, no hi tenen cabuda; tots els participants «respiren olimpisme».

Tots conserven la personalitat i la identitat de la seva raça i del seu país, i això tothom ho accepta. Els hindús van i vénen amb els seus turbants; els ianquis, amb els auriculars incorporats, fan ostentació de la seva «marxa»; els japonesos conserven la seva estricta disciplina i, quan la vila es desperta, ells ja tornen dels entrenaments habituals; els africans mostren la seva ben guanyada fama d'homes bregats i acostumats a sacrificis quasi sobrehumans.

Per a nosaltres és normal que els llatins siguin els més accessibles: són gent oberta i jovial. Els participants de països de l'Est són més reservats i menys

LES VILES OLÍMPIQUES, GHETTOS O OASIS DE PAU?

accessibles a causa de la seva educació repressiva i del control a què estan sotmesos. Els orientals donen exemple de la seva educació ancestral: la correcció i la humilitat en són els trets més característics.

També cal fer esment de la bona organització que, en general, hi ha a les viles olímpiques. Els menjadors són oberts les vint-i-quatre hores del dia i s'hi pot trobar menjar de tots els països. Hi ha sessions diàries de pel·lícules d'estrena, sales de joc i de reunió, mitjans de transport, etc.; i tot això contribueix a crear un bon ambient.

El factor humà de les persones que hi conviuen és el que es respira a la vila olímpica i les rivalitats només es dirimexen als estadis. I això és així perquè els esportistes encara vivim l'esperit olímpic que, malauradament, molts països ja han oblidat.

JOSÉ MANUEL ABASCAL
atleta